

opusdei.org

Rozjímanie na sviatok sv. Kataríny Sienskej (29. apríla)

Rozjímanie na sviatok sv. Kataríny Sienskej, panny a učiteľky Cirkvi, patrónky Európy. Navrhované témy sú: v službe lásky a obrátenia hriešnikov; pravá múdrosť je byť v súlade s Božím srdcom; deliť sa o svoju vieru s ostatnými.

29.04.2024

NA DNEŠNÝ SVIATOK nám liturgia Cirkvi kladie na pery túto modlitbu: „Bože, ty si vo svätej Kataríne roznieť vrúcnu lásku, keď rozjíjala o Pánovom umučení a slúžila tvojej Cirkvi; na jej príhovor dopraj, aby sa tvoj ľud, ktorému si dal účasť na Kristových tajomstvách, večne tešil, keď sa Kristus zjaví vo svojej sláve“^[1]. Tieto slová vystihujú život svätice, ktorú oslavujeme: vrúcna láska k Ježišovi Kristovi, ktorá ju viedla k tomu, aby sa zasvätila práci pre druhých a pre Cirkev.

Katarína Benincasa sa narodila v roku 1347 v Siene v početnej rodine. Od detstva pestovala hlbokú zbožnosť, ktorá ju viedla k zasväteniu života Pánovi, a to napriek nepochopeniu jej rodiny. V osemnástich rokoch bola prijatá medzi dominikánske terciárky v meste. Naďalej žila doma s rodičmi a viedla intenzívny život modlitby uprostred prirodzeného zhonu

rodiny s mnohými deťmi. Vo veku 21 rokov zažila Katarína skúsenosť, ktorá navždy poznačila jej život: pochopila, že Boh ju volá, aby sa zo všetkých síl venovala skutkom lásky a pracovala na obrátení hriešnikov. Svätého Josemaríu zaujalo, že táto svätica „bola na uliciach a vo svojej duši si vytvorila vnútornú celu, takže nech bola kdekoľvek, neopúšťala svoju celu“^[2]. Toto rozhodnutie znamenalo začiatok niekoľkých rokov, počas ktorých sa mladá žena pohybovala po meste Siena, aby sa starala o chorých a zároveň rozpaľovala srdcia mnohých ľudí v láske k Bohu a blížnemu.

„Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome“ (Mt 5, 14-15). Katarína bola osvietená Ježišovou láskavou tvárou a pochopila, že jeho svetlo nemôže zostať uzavreté v múroch jej domu.

Tak okolo seba vyvolala revolúciu, ktorú tvorili modlitba a skutky služby.

V LISTOCH svätej Kataríny a v jej známom diele Dialóg je harmónia medzi učením a mystickou skúsenosťou ohromujúca, najmä ak vezmeme do úvahy, že svätica nemala možnosť získať širokú kultúrnu formáciu. Od mladosti však navštevovala kázne otcov dominikánov vo svojom meste: tam pozorne počúvala výklady Písma, príklady zo života svätých a katechézy o viere. Časom si svoj vnútorný život pestovala aj pod vedením miestneho duchovného vodcu.

Na svätej Kataríne sa naplnili slová, ktoré jedného dňa plný radosti vyslovil Ježiš: „Zvelebujem ťa, Otče,

Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým“ (Mt 11, 25). „Aj pravá múdrosť vychádza zo srdca, nie je to len chápanie myšlienok (...). Ak vieš veľa vecí, ale tvoje srdce je uzavreté, nie si múdry. Ježiš hovorí, že tajomstvá jeho Otca boli zjavené *maličkým*, tým, ktorí sa s dôverou otvárajú jeho slovu spásy, cítia, že ho potrebujú a všetko od neho očakávajú; majú otvorené a dôverujúce srdce voči Pánovi“^[3].

Svätá Katarína prijala svetlá, ktoré jej Pán dával, a tak dosiahla hlboké poznanie Božieho tajomstva. „Ó, neoceniteľná, najsladšia láska,“ napísala. „Koho nezapáli taká veľká láska? Ktoré srdce môže odolať bez toho, aby neomdlelo? Ty, priepasť lásky, akoby si sa zbláznila pre svoje stvorenia, akoby si bez nich nemohla žiť, hoci si Boh, ktorý nás nepotrebuje. Tvoja veľkosť nerastie našimi dobrými skutkami, lebo sa nemôže zmeniť; z nášho zla ti

nevzniká žiadna škoda, lebo si najvyššie a večné Dobro. Kto ťa pohne k takému milosrdenstvu?“^[4].

Hnaná touto intenzívnou kontempláciou svätica zo Sieny odovzdávala ľuďom okolo seba Božiu lásku. Začínala s tými, ktorí sa schádzali, aby ju počúvali a nechali sa povzbudiť v duchovnom živote. Tým sa však toto prelievanie jej vnútorného života nekončilo: v priebehu rokov písala listy mnohým ľuďom, z ktorých mnohí boli verejnými osobnosťami tej doby. Neraz jej listy sprevádzali výzvy, aby adresáti žili v súlade s evanjeliom a hľadali Božiu vôľu. Zo svojho dôverného vzťahu s Ježišom čerpala energiu na to, aby o Bohu hovorila jasne a jemne.

MEDZI MNOHÝMI KREŠŤANMI, ktorí sa inšpirovali životom svätej Kataríny, nájdeme aj svätého Josemaríu. Od svojej mladosti k nej prechovával osobitnú úctu; napríklad poznámky, ktoré si robil o udalostiach svojho vnútorného života, nazýval „Katarínkami“.

„Zamiloval som si silu svätej Kataríny,“ hovorí zakladateľ Opus Dei, "ktorá hovorí pravdy najvýznamnejším ľuďom, s horiacou láskou a priezračnou jasnosťou“^[5].

Preto sa zakladateľ Opus Dei v roku 1964 rozhodol vymenovať ju za orodovníčku apoštolátu, ktorý si mimoriadne vážil: za informovanie širokého poľa verejnej mienky Kristovou láskou.

Ježiš je pravda, ktorá osvieti každého človeka a zachráni ho z temnoty. Ponúkať toto svetlo druhým – usilovať sa o to, aby sa najprv zapálilo v našom vlastnom živote – je jedným zo skutkov milosrdenstva.

Prinášať svoju vieru druhým teda „znamená zviditeľňovať zjavenie, aby Duch Svätý mohol v ľuďoch pôsobiť prostredníctvom svedectva: ako svedok, prostredníctvom služby. Služba je spôsob života (...). Ak hovorím, že som kresťan, a žijem ako kresťan, priťahuje to (...). Vieru treba odovzdávať: nie presviedčať, ale ponúkať poklad“^[6].

Svätá Katarína predtým, ako niekoho nabádala, aby sa priblížil k viere, strávila veľa času starostlivosťou o chorých vo svojom meste. Tá istá láska, ktorá ju viedla k tomu, aby sa venovala tým najnúdznejším, ju neskôr pohla k tomu, aby písala listy, v ktorých ich pozývala, aby boli vernými deťmi Cirkvi.

Dôveryhodnosť jej posolstva sa zakladala na živote, z ktorého vyžarovala láska k Bohu a blížnemu. Prosme svätú Katarínu a našu Nebeskú Matku, aby sa prihovárali u Boha, aby nám daroval lásku, ktorá

sa živí modlitbou, prejavuje sa skutkami lásky a ohlasuje pravdu, ktorá vedie k životu. „Najhlbšie učenie, ktoré sme povolaní odovzdávať, a najistejšia istota, ktorá rozplýva pochybnosti, je Božia láska, ktorou sme boli milovaní (porov. 1 Jn 4, 10). Veľká láska, bezodplatná a darovaná naveky, Boh sa nikdy neodvracia od svojej lásky!“^[7].

.....

^[1]   *Rímsky Misál*, modlitba dňa na sviatok sv. Kataríny Sienskej.

^[2]   Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 21-IV-1973.

^[3]   František, *Anjel Pána*, 5-VII-2020.

^[4]   Svätá Katarína Sienská, *Dialóg*, č. 25.

^[5]   Svätý Josemaría, *Listy 35*, bod 3.

[6] František, *Homília*, 25-IV-2020.

[7] František, *Audiencia*, 23-IX-2016.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/rozjimanie-na-sviatok-sv-
katariny-sienskej/](https://opusdei.org/sk-sk/article/rozjimanie-na-sviatok-sv-katariny-sienskej/) (26.03.2025)